Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertia e[st] excelle[n]tia [vir]tualis p[er]fectionis

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

vno mō itelligi aliq̄d corporeū. ⁊ ſic tertiū celū dr̄ celū empyreuz qḋ dr̄ tertiū reſpe/ ctu celi aerei ⁊ celi ſiderei: vel poti⁹ celi ſi/ derei ⁊ celi aquei ſiue cryſtallini: ⁊ dr̄ ra/ ptus vſqꝫ ad tertiū celum: nō q: raptus ſit ad videndū ſimilitudinē alicuiuſ rei corpꝰee ſed ꝓpter hoc ꝙ ille eſt locus ꝯtemplatōis beatoꝝ. Jḋ cum dixit ſe raptū vſqꝫ ad ter/ tium celum ſigt̄ ꝙ deus oñdit ei vitam in q̄ videndus eſt in eternū. Alio mō per ter tium celum pōt intelligi aliq̄ viſio ſupḣu mana: q̄ pōt dici tertium celum triplici rō/ ne. Primo mō ſm ordinem potentiarū cognoſcitiuaꝝ. ꝑmū celum dicat̄ viſio cor poralis ꝑ ſenſuꝫ facta ſic̄ viſa eſt man⁹ ſcri bentis in pariete. Dañ. v. Scḋm aūt celū ſit viſio imaginaria. puta quā vidit eſaias Eſa. vj. Et ioannes in Apoc̄. Tertiū ꝟo celum dicat̄ intellectualis viſio. vt Aug⁹. exponit. xij. ſup Geñ. ad lr̄am. Secūdo mō pōt dici tertiū celū ſm ordinē cognoſci bilium. vt primū celum dicat̄ cognitio cor poꝝ: ſcḋm cognitio ſpirituū: tertiū cogni/ tio ipſius dei. Tertio mō pōt dici tertiū celum ꝯtemplatio dei ſm gradus cogniti onis q̄ deus videt̄. quoꝝ primus ptinet ad angelos infime hierarchie: ſcḋs ad ange/ los medie: tertius ad angelos ſupreme. vt gloſa dicit. ij. Coꝝ. xij. Et quia viſio dei ñ pōt eſſe ſine dilectione. iō non ſolū dixit ſe raptum ad tertium celū rōne cognitionis ſed etiam in paradiſum rōne dilectionis ⁊ delectationis concomitantꝫ. Hec Tho.

Tertiū eſt dubium ſepara tionis. Utrum vꝫ ani ̄a pauli in illo raptu fuerit a corꝑe ſeparata: Rñdet Tho. vbi ſ. arti. v. ꝙ in illo raptu non fuit neceſſari um ꝙ ani ̄a ſit ſeparata a corpore vt nō vni ret̄ ei vt forma: fuit tñ neceſſarium intelle/ ctum eius abſtrahi a phantaſmatibꝰ ⁊ ſē/ ſibilium ꝑceptione. Etſi arguatur qm̄ di/ xit ipſe paulus. ij. Coꝝ. v. Quādiu ſumus in corpore peregrinamur a dño. Per fidē enim ambulam⁹ non ꝑ ſpeciē. Sꝫ paulus in illo ſtatu non ꝑegrinabat̄ a dño q: vide bat deum ꝑ ſpeciē: ḡ non erat in corꝑe. Di cendū ꝙ paulus in raptu illo ꝑegrinabat̄ a dño quantū ad ſtatum q: adhuc erat in ſtatu viatoris: non aūt q̄ ad actum q̄ vide/ bat deum ꝑ ſpeciem. Hec Tho. Sicut tñ dixit ipſe paulus. ij. Coꝛ. xij. Neſciebat ipſe an fuerit raptus in corꝑe vel extra corpus. Qḋ vt dicit Tho. vbi ſ. ar. vj. oportet ſic i telligere vt. ſ. apl's ſciuerit ꝙ fuerit raptus ſm animā: ⁊ non ſm corpus. Neſciuit q̄li ter ani ̄a ſe hr̄et ad corpus. vtrum. ſ. fuerit ſeparata a corpore: ⁊ ſic ſine corꝑe eleuata vel ipſa in corꝑe exñs talem habuerit viſio nē. Jn illo aūt raptu dr̄ didiciſſe a deo euā gelium in illo triduo q̄ fuit q̄ſi excecat⁹ nil hil videns. Uñ ptꝫ ꝙ excellenter fuit a deo illuminatus. Uñ Gal'. j. dicebat. Notū vo bis facio fr̄es euangeliū qḋ euangelizatū eſt a me q: non eſt ſm hominē: neqꝫ enī ab homine accepi illud: neqꝫ didici/ ſed ꝑ re uelationē ieſu chr̄i ⁊c̄

Tertia eſt excellentia ꝟtualis ꝑfe ctionis. Fuit enī vir in omni ꝟtute ꝑfectiſſimus. qḋ vt euidenti⁹ con templari poſſim⁹ ꝯſideranda eſt in eo tri plex ꝑfectio ꝟtuoſa ⁊ excellentiſſima

Pri ̄a eſt ꝑfectio malignitatis reiectiua

Scḋa eſt ꝑfectio bonitatis operatiua.

Tertia eſt ꝑfectio charitatꝫ expreſſiua.

Prima igit̄ ē ꝑfectio ma/ lignitatis repreſſiua Perfectiſſime enī mū dū ⁊ ea q̄ in mundo ſunt abnegauit ꝓpter chr̄m q̄ ꝑfecto mund⁹ allicit ad maligni tatem: qm̄ ſic̄ dr̄. j. Jo. vi. Mund⁹ totus i maligno poſitus ē. Sunt aūt tria in mun do q̄ maxie ad malū alliciunt. Diuitie deli tie ⁊ honores ſeu ꝑeminentie: q̄ oi ̄a penit⁹ ꝯtempſit paulus ꝓpter chr̄m ne eū ad ali qḋ pctm̄ allicerent. Primo itaqꝫ ꝯtem pſit diuitiaꝝ cupiditatē ꝑ voluntariā pau ꝑtatem. Uñ dicebat Phil'. iij. Que mihi fuerunt lucra hec arbitrat⁹ ſum ꝓpter chri ſtū detrimenta veꝝ ⁊ extimo oi ̄a detrimē tū eſſe ꝓpter eminentēz ſciam ieſu chr̄i dñi nr̄i ꝓpter quē omnia detrimentū feci ⁊ ar bitroꝛ vt ſtercora vt chr̄m lucrifaciā. Hec ibi. Scḋo ꝯtempſit delitiaꝝ voluptatē ꝑ temperantie honeſtatē: quam excellentiſ ſime cuſtodiuit tripl'r. Primo ꝑ corpa lis refectionis modicitatē Uñ. ij. Co. xj. dic̄ ꝙ ſepe fuit in fame: ⁊ ſiti in ieiuniys mul tis. Scḋo ꝑ carnalis macerationis au ſteritatē. Uñ ibidem dicit: ꝙ ſepe fuit i la bore ⁊ erumna: in vigiliys multis: in frigo re ⁊ nuditate Et. j. Coꝝ. ix. dicit. Laſſıgā

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

corpus meū ꝛ in ſerui. redigo ꝛc̄. ¶Ter-
tio ꝓpter ꝟginalis incorruptionis purita-
tē. Fuit enim ꝟgo ſicut ipſe innuit de ꝟgini
bus loquens. j. Cor. vij. Uolo oēs ho-
mines eſſe ſicˀ meipm. In cuius ſignū q̄n
decapitatus eſt lac cum ſanguine de corpe
eius effluxit. ſicˀ ꝛ de beata catarina legit.
¶Tertio refugit honor ambitioſitatē p
humilitatis ꝓfunditatem. Humilitatē āt
oſtendit p̄cipue triplr ¶Primo quantum
ad ſciam. j. Cor. ij. Non iudicaui me ali-
quid ſcire inter vos niſi ieſum chrm ꝛ hūc
crucifixum. Et ego in infirmitate ꝛ timo-
re ꝛ tremore multo fui apud vos ꝛ ſermo
meus ꝛ p̄dicatio mea non in pſuaſionibus
humane ſapie verbis. ſꝫ in oſtenſione ſpi-
ritus ꝛ veritatis. ¶Scd̄o q̄ ad dignitatē
aplicam. j. Cor. xv. Ego ſum minimꝰ apo
ſtolorū q̄ non ſum dignus vocari apl's qm̄
pſecutus ſum eccl'iam dei. Uide ꝓfundita
tem humilitatis ſue. cū em̄ ſit p̄ncipalis et
excellentior inter apl'os ꝛ ſecundꝰ poſt chri
ſtum. legis euangelice lator: ſe minimū vo-
cat aplorū: ꝛ nec dignum vocari apl'm.
¶Tertio quantū ad vitā quā humilē ha
buit non ſe pfectum reputans: ſed pctōꝝ
maximū. j. Tim. j. Chrus ieſus venit in
hunc mundū pctōres ſaluos facere quorū
p̄mus ego ſum. Hoc q̄ppe dicebat p fortē
affectum ꝛ guſtū ſuorū defectuū. Sicut ei
patiens dolorem exiſtimat ſe pre alijs pa-
ti: non q per rationē videat dolorem ſuū
eſſe grauiorem: ſed quia intimius ꝛ fortꝰ
dolorem ſuum ſentit q̄ aliorū. Sic eſt in p
poſito. In hoc potes euidenter ꝑpendere
humilitatē beatiſſimi pauli q ita pctm̄ ſu-
um ponderat cum tn̄ non ex malicia ſed ex
ignorantia peccauerit. Ipſe em̄ dixit. j. Ti
mo. j. Miſcdiaꝫ dei conſecutꝰ ſum qꝛ igno
rans feci in incredulitate mea.

Scd̄a eſt perfectio bonita

tis opatiua. Fuit aūt in eo triplex excellen
tia ꝟtuoſe opationis. ¶Prima eſt excellē
tia affectuoſiſſime ꝯtemplatiōis quā oſtē
dit ſe hr̄e cum dixit Phil. iij. Mea conuer
ſatio in celis eſt. Conuerſatio q̄ppe nomi-
nat totā hois vitam. Un̄ nota q aliq̄ di-
cunt eſſe in celo in triplici differentia Qui
dam ſunt in celo tm̄ corde vt pigri ꝛ deſi-
dioſi q̄ bona ꝓpoſita q̄ habent ope nō im-
plent: quidā tm̄ ore vt p̄dicatores verboſi:
quidā tm̄ ope exteriori vt hypocrite ꝛ va-
niglorioſi. Sed paulus his omnib⁹ ſil' in ce
lo conuerſabat. Habuit em̄ ſancta deſide-
ria. Phil. j. Cupio diſſolui ꝛ eſſe cum chri
ſto. Habuit etiā ſinceriſſima ꝟba. ij. Cor.
ij. Ex ſinceritate ſicˀ ex dō corā deo in chri
ſto loq̄mur. Habuit etiam ſolicita opa. ij.
Theſ. ij. In labore ꝛ fatigatione nocte et
die laborantes. ¶Scd̄a eſt excellentia fru
ctuoſe inſtructionis. Plus enim docuit et
inſtruxit eccl'iam atq̄ excellentius q̄ cete
ri apoſtoli tam verbis predicatiōis q̄ epi
ſtolarum ſcriptis. Ideo p excellentiam vo
catur apoſtolus predicator veritatis: do-
ctor eccleſie: et poſt chriſtum legis euange
lice lator. Nullus ē profecto cui tantū ob-
ligemur poſt chriſtum pro doctrina legis
euangelice ſicut ipſi paulo. Sane non mi-
nus ei tenemur pro lege euangelica q̄ te-
nebant iudei moyſi p lege moſaica. Moy-
ſes itaq̄ mediator veterꝫ teſtamenti. Sꝫ
paulus poſt chriſtum mediator noui q̄d
multo precellentius eſt. Un̄ et beatus Au
guſtinus in libro de videndo deum dicit.
Hos duos diuinam eſſentiā vidiſſe vt po-
te duos principales diuine legꝫ doctores
qui ratione hmōi viſionis efficacius indu-
cere poſſent homines ad obſeruantiā diui
norum mandatorū. Apparet itaq̄ excellen
tia inſtructionis ꝛ predicationis beati pau
li quia licet ſit vltimus apoſtolorum in vo
catione: primus tamen ꝛ precipuus eſt do
ctrina et predicatione. Unde ipſe dixit. j.
Corinth. xv. Abundantius omnibus la-
boraui. Sed dices forte. Non hoc debe-
ret dicere paulus qꝛ in hoc videtur profer-
re verba iactantie. Dicendum q homo po
teſt dicere verba ptinentia ad laudem ſu
am licite et virtuoſe triplici ratione.
¶Primo propter fame conſeruationem.
Sic fecit ſamuel. j. Regum. xij. Conuerſa
tus ſum coram vobis ab adoleſcentia mea
vſq̄ ad hanc diem ꝛc̄. Loquimini de me co
ram domino ꝛc̄. Si bouē cuiuſq̄ tulerim
aut aſinū: ſi quēq̄ calumniatꝰ ſū: ſi oppreſ-
ſi aliquem: ſi de manu ꝛc̄. Uide ibi. Hu-
go de ſancto Uictore. Non ſufficit nobis
ſancta vita niſi aſſit bona fama. Auguſti.

¶ Sermo de ſctō

Conſcia p te: fama ꝓpter ꝓximū neceſſaria
eſt. Scđo ꝓpter ſpei ſubleuatōez. ſic ſe lau
dauit Ezechias Eſa. xxxviij. Tertio ad
dei glificationē ꝛ ꝓximi edificationem. ſic
paulus ſe laudauit de his q̄ paſſus eſt. ij.
Cor. xj. Sic etiā loquit̄ cū dr̄. Abūdan-
ti⁹ oib⁹ laborauí. ſic em̄ loq̄tur ad dei glo
riā vt ex his glificet̄ de⁹ ꝛ ſue doctrine ma
ioꝛ adhibeat̄ fides. Uere aūt abūdanti⁹
oib⁹ laborauit: qꝛ pl⁹ oib⁹ ꝑagrauit ꝛ plu-
res ad fidem ꝯuertit. ſ. innūerabilē ꝓplm
gētiū. Ro. xv. Ab hierl̄m vſq̨ ad illiricū
ꝑ circūitū repleui euāgeliū. Chryſ. Pau-
lus tanq̨ venat⁹ totū docēdo ꝑuolauit oꝛ
bē. Hec ille. Nūq̨ aūt noctē ducebat in-
ſomnē ꝑdicatiōe occupat⁹ ex nimia ſollici
tudine quā gerebat ad ſalutē aiaꝝ. Unde
legit̄ Act. xx. q̄ cū a troade ꝑfectur⁹ eſſet i
craſtinū: ꝓtraxit ſermonē vſq̨ ad mediaꝫ
noctē. et tūc frāgens ꝛ guſtās panē. i. mo-
dicū accipiēs: iterū allocut⁹ ē circūſtantes
vſq̨ ad lucē diei. et ſic iuit viā ſuā. Item
vere abūdanti⁹ oib⁹ laborauit. Nō em̄ le-
git̄ d̄ alijs q̄ manib⁹ ꝓprijs laborauerint
ſicut de Paulo legit̄. Un̄ ipſe dr̄ Act. xx.
Ad ea q̄ mihi op⁹ erāt ꝛ his q̄ mecū ſunt
miniſtrauerūt man⁹ iſte oia. Et. j. Coꝛ. ix.
Si nos vob̄ ſpūalia ſeminauim⁹: nō ma-
gnū eſt ſi carnalia veſtra metamus. ſi alij
ꝑtātꝫ vr̄e ꝑticipes ſūt: q̄re non poti⁹ nos:
ſed nō vſi ſum⁹ hac poteſtate. ſed oia ſuſti
nemus ne offendiculū demus euangelio
chr̄i. Hec ille. Poteſt vtiq̨ ꝑdicatoꝛ ver-
bi dei iuſte ꝛ licite ſūpt⁹ ſuos ꝛ vite neceſſa
ria a ꝓplo accipe: ſicut ipſe Paulus decla-
rat. j. Coꝛ. ix. Quis militat ſuis ſtipēdijs
vnq̨: Quis plātat vineā ꝛ de fructu ei⁹ n̄
edit: Quis paſcit gregē ꝛ de lacte gregis
nō māducat ꝛc̄: Et ibidē. Neſcitis qm̄ q̄
in ſacrario opant̄ q̄ de ſacrario ſunt edūt:
Qui altario deſeruiūt/cū altario partici-
pant̄. Ita ꝛ dn̄s oꝛdiauit his q̄ euāgeliū
annūciant de euāgelio viuere. Ego aūt nul
lo hoꝝ vſus ſū. hec ille. Noluit itaq̨ ſūpt⁹
accipe ab his q̄b⁹ euāgeliū ꝑdicabat maxi
me a coꝛinthijs. ſed maluit ꝓprijs manib⁹
opando lucrari panē ſuū: ne aliq̄ dicerent
q̄ ꝓpter lucꝝ ꝑdicaret: ne ſic daret̄ impedi
mentū ꝓditati euāgelij. Itē vere abūdan-
tius laborauit: quia mlt̄o plures epiſtolas
ſcⁱpſit q̄ ceteri oēs apl̄i. Unde dicebat. ij.
Coꝛ. xij. Inſtantia mea q̄tidiana ſollici-
tudo oim eccleſiaꝝ. ¶ Tertia eſt excellen
tia miraculoſe opatiōis. Fecit aūt miracu
la tripl'r. ¶ Primo futura ꝑdicēdo. ſic pa-
tet Act. xiij. qn̄ mag⁹ q̄ vocabat̄ elimas
reſiſtebat paulo ꝛ barnabe q̄rēs auertere
ꝓcōſulē ſergiū a fide: tūc paulus repletus
ſpūſctō intuens in eū dr̄. O plene oi dolo
ꝛ oi fallacia/fili diaboli/inimice ois iuſti
cie: nō deſinis ſubuertere vias dn̄i rectas.
Et nūc ecce man⁹ dn̄i ſup te et eris cecus
nō vidēs ſolē vſq̨ ad tp̄s. Et ꝯfeſtim ce
cidit in eū caligo ꝛ tenebꝛe: et circūiens q̄
rebat q̄ ei manū daret. Itē Act. xxvij. dr̄
Paulus his q̄ cū eo erāt in naui. Amiſſio
nulli⁹ aie erit ex nob̄ ꝑterq̨ nauis. Aſti-
tit em̄ in hac nocte angelus dei di. Ne ti-
meas paule: ceſari te opoꝛꝫ aſſiſtere: et ec
ce donauit tibi de⁹ oēs q̄ nauigāt tecū ꝛc̄.
Uide ibi quō ita euenit ſicut predixit.
¶ Scđo moꝛtuos ſuſcitādo. Un̄ Act. xx
legit̄: q̄ cū paulus apd̄ troadē ꝑdicaret ꝛ
ſermonē ꝓtraheret vſq̨ in mediā noctem
vt ſup̄ poſuim⁹. ſedēs q̄dā adoleſcēs Eu-
thic⁹ noie ſup feneſtrā: cū mergeret̄ ſomno
graui: cecidit de tertio cenaclo deoꝛſum ꝛ
ſublat⁹ ē moꝛtu⁹. Ad quē cū deſcendiſſet
Paulus: incubuit ſup eū ꝛ cōplex⁹ dixit.
Nolite turbari: aīa em̄ ipſi⁹ in ipo eſt.
¶ Tertio viuis ſubueniēdo. Et h̄ mlti-
pliciter. ¶ Primo a demone liberādo. ſicut
patet Act. xvj. quō liberauit puellā hn̄tē
ſpūm phytonē. i. diuinātē: dicēs ſpūi. ꝑci-
pio tibi i noie ieſu exire ab ea. Et exijt ead
dē hoꝛa. ¶ Scđo a diuerſ ꝑicul' eripiendo
Sicut Act. xxvij. ſuis oꝛōnib⁹ ipe ꝛ q̄ cū
eo nauigabāt a ꝑiculo ſūmerſiōis liberati
ſunt. Itē Act. vl. Cū eſſet in mitilene, ſiue
la vipa manū ei⁹ inuaſit: ſed nihil leſit. vi
de ibi. Et dr̄ q̄ hoies de ꝓgenie illi⁹ q̄ ibi
dē paulū recepit hoſpitio: a ſerpētib⁹ ꝛ ve
nenoſis nullaten⁹ ledunt̄. ¶ Tertio a diuer
ſis moꝛbis curādo. Un̄ Act. xiiij. legitur
quō in liſtrꝭ curauit quendā claudum ex
vtero matris ſue q̄ nunq̨ ambl'auerat. hic
cū audiret paulū loquentē: Paulus intu-
itus eum et videns quia fidem haberet et
ſaluus fieret: dixit magna voce. Surge ſu
per pedes tuos rectus. et exiliuit ꝛ ambu-
labat. Itē Act. vl. legit̄ quō curauit patrē
publij febrib⁹ ꝛ diſinteria vexatū. quo ſal

cto/ omnes q̄ in inſula illa habebāt infir/
mitates accedebant ⁊ curabant. Itē Act.
xix. legit ꝙ virtutes nō q̄ſlibet. i. nō medi/
ocres vel cōes: ſed multas excellētes facie/
bat dn̄s ꝑ manū pauli. ita vt etiā ſup lan/
guidos deferrent a corpe eiꝰ ſudaria ⁊ ſe/
micinctia: et recedebant ab eis languores
et ſpūs nequā egrediebant. qḋ maiꝰ erat ⁊
mirabiliꝰ q̄z ſi ꝑ tactū Pauli vel eiꝰ orōnez
facta fuiſſent talia. Si aūt tantū valebāt
veſtes ille in hoc ſeculo: quantū nūc valēt
eius orōnes in celo. Longum nimis eſſet
ꝟtutes enarrare ⁊ miracula que fecit dn̄s
ꝑ beatiſſimū paulum.

Tertia eſt ꝑfectio charita

tis expſſiua. Erat ꝑfecto Paulus vir ar/
dentiſſime charitatꝫ. Chryſ. Ut ferꝝ miſ
ſum in ignem totū efficit ignis: ſic Paulꝰ
charitate ſuccēſus totus efficit charitas.
In eo aūt apparuit charitatis excellentia
ꝑcipue ex trib. ¶ Primo ex ipſius chari/
tatis cōmēdatiōe. Sic dr̄ ſaluator Mat.
xij. Ex abūdantia cordis os loquit. ideo
Paulus in hoc ꝙ tā excellenter cōmendat
charitatē expſſe ſatꝫ oſtēdit q̄z excellēter i/
flāmatꝰ erat charitate. Si vis aūt videre
q̄z elegāter cōmēdauerit paulus charitatē
vide. j. Cor. xiij. ꝑ totū capitulum. ¶ Scḋo
ex ſui beniuoli affectꝰ expſſione. Un̄ Act.
xx. dicebat. Spūſſctūs per oēs ciuitates
mihi ꝓteſtat: dicens. Qm̄ vincula ⁊ tri/
bulationes hieroſolymis me manent: ſed
nihil hoꝝ vereor: nec facio aīam meā. i. vi
tam ſenſitiuā: ꝓcioſiorē q̄z me. i. q̄z aīaz in/
tellectiuā q̄ eſt hō interior ⁊ eo modo lo/
q̄ndi quo totū nomiat a pte nobiliori. ſe/
quit. dūmō ꝯſūmē curſū meū ⁊ miſteriuz
verbi qḋ accepi a dn̄o ieſu teſtificari euan
geliū grē dei. Hec ille. Ex illis ꝟbis eui/
denter apparet expſſio charitatꝫ ſue ⁊ ad
deū ⁊ ad ꝓximū. Itē euidēter expmit cha
ritatē ad chr̄m cū dicit Phil. j. Mihi vi/
uere chr̄s eſt ⁊ mori lucꝝ. ⁊ Act. xxj. Ego
nō ſolū alligari: ſed ⁊ mori paratꝰ ſū ꝓ no/
mine dn̄i ieſu ⁊c̄. Uide ibi. Itē charitatē
ad ꝓximū expmit. ij. Cor. xj. cū dr̄. Quis
infirmat (.ſ. in fide ⁊ morib) et ego nō ifir
mor: dolens de malo eiꝰ. q. d. nullꝰ. Quis
ſcādalizat (.ſ. ruēs in malū exēplo alteriꝰ)
et ego nō vror: ꝑ cōpaſſionē, q. d. nullus.
Et ad Ro. ix. dixit. Triſticia eſt mihi m
gna ⁊ ꝯtinuꝰ dolor cordi meo. Optabam
eīm ego ipſe anathema eſſe a chr̄o. i. a chri/
ſto ſepari ꝑ dilationē glīe ad tēpus/ ꝓ fra/
trib meis. ſ. conuertendis. Item. j. Cor.
xv. dixit. Quotidie morior. i. ꝑiculis mor
tis me expono/ ꝓpter gl̄iam veſtrā fratres.
Item expmit affectū charitatis ſue ex ſuo
modo exhortādi rogando ⁊ obſecrando.
Un̄ Ro. xij. dixit. Obſecro vos ꝑ miſeri/
cordiā dei vt exhibeatꝫ corꝑa vr̄a hoſtiaȝ
viuentē ⁊c̄. Et. j. Theſ. iiij. Rogamꝰ vos
et obſecramꝰ in dn̄o ieſu vt queadmoduȝ
accepiſtꝫ a nob quō vos oporteat ambu/
lare ⁊ placere deo: ſic ⁊ ambulētꝫ ⁊c̄. Et. ij
Cor. v. Obſecramus ꝓ chr̄o. i. loco chri/
ſti/ recōciliamini deo. Et. ij. Cor. xj. Emu
lor eīm vos. i. feruēter diligo: dei emulatōe
id eſt charitatiua dilectiōe. Et q̄z plurima
talia in epl̄is ſuis dixit in quib notanda
ſunt verba: ⁊ modus loq̄ndi ponderādus
Et ſic apte videbimus q̄nta accēdebatur
affectiōe charitatꝫ. ¶ Tertio patet ꝑcellē/
tia ſue charitatꝫ ex aduerſitatū toleratiōe.
Erat q̄ppe charitas eiꝰ ignitiſſima: adeo
vt nullis tribulationū aliq̄s valuerit exti
gui. Can̄. vl. Aq̄ multe nō potuerūt extin/
guere charitatē. Circa hmōi aūt toleran
tiā aduerſitatū tria ſunt in paulo cōſiderā
da q̄ ꝑfectionē ſue charitatꝫ euidenter ma
nifeſtant. Primū eſt ꝑſecutionū ⁊ aduerſi
tatum innūerabilis pluralitas: de q̄ ipe lo
quit. ij. Cor. xj. In laborib plurimis: in
carcerib abūdantiꝰ: in plagis ſup modū:
in mortib freq̄nt. i. ꝑiculis mortꝫ. A iude
is q̄nquies q̄dragenas vna minꝰ accepi.
Ubi nota ꝙ Deut. xxv. cōmittit iudici/
bus ꝙ ꝓ minorib culpis ꝓ q̄b mors non
eſt iferēda imponerēt plagas ⁊ ꝟbera: ita
tn̄ ꝙ q̄dragenariū nūeꝝ ictuū non excede
rent. Sapiētes ꝟo iudeorū ad ꝓrendēdū
pietatē ordinauerūt ꝙ de illo nūero aliq̄d
dimitteret plus vel minꝰ ſm exigentiam
delicti et conditionis verberandi. Et q̄a
Paulus erat eis odioſus: ideo ſutrahebāt
de illo numero minus qḋ poterant. ſ. vni/
cum ictum. Sequit. Ter virgis ceſus ſū:
ſemel lapidatus ſum: ter naufragiuȝ feci:
nocte ⁊ die in ꝓfundo maris fui. ⁊ per ma
gnū tempꝰ/ ad diuerſas partes nauigādo
ꝓ predicatione euangelij. Alij exponunt ꝙ

naufragiū paſſus ſub aqua ſtetit ꝑ diem
ꝛ noctem/diuina virtute eum ꝓtegēte. ſe-
quit̄. In itinerib' ſepe. ſ. ꝑ p̄dicatiōe euā-
gelij/ꝑiculis fluminū inundātiū i hyeme:
ꝑiculis latronū ꝛc. Et tandē rome decol-
lat' eſt. Vñ ꝙ dixerat dñs de ipſo ananie
Act. ix. Ego oſtendā illi q̄nta oporteat eū
pro nomīe meo pati. ¶ Secundū eſt inter
hmōi aduerſitates imꝑturbabilis iocun-
ditas. Vñ. ij. Cor. xij. dí. Libēter gl'ia-
bor in infirmitatib' meis ꝛc. et ſequitur.
Placeo mihi in infirmitatib' meis: in cō-
tumelijs: in neceſſitatib': in ꝑſecutiōib' ꝛ
anguſtijs ꝓ chr̄o. Hec ille. Oia ꝑfecto li-
bēter ꝓ chr̄o aduerſa tolerabat. Chryſoſt.
Seculi tyrānos ac populos ſpirātes ſuro-
rē velut q̄ſdā eē culices exiſtimabat. mor-
tē ꝟo atq; cruciat' ꝛ mille ſupplicia q̄ſi lu-
dū putabat eſſe puerorꝫ. Hec amplexaba-
tur libēter: ꝛ magꝫ decorabat̄ catena vin-
ctus q̄ȝ diademate coronat': ac libēti' re-
cipiebat vulnera q̄ȝ alij mūera. hec Chry.
¶ Tertiū eſt hmōi iocūde conſtātie inui-
olabilis firmitas. Vn̄ dicebat Ro. viij.
Quis nos ſeꝑabit a charitate chr̄i? Tri-
bulatio: an anguſtia: an fames: an nudi-
tas: an ꝑiculū: an ꝑſecutio: an gladi'? Sic
ſcriptum eſt qm̄ ꝓpter te mortificamur tota
die: eſtimati ſumus ſicut oues occiſionis.
ſꝫ in his oib' ſuꝑam' ꝓpt̄ eū q̄ dilexit nos
Cert' ſum em̄ q: neq; mors neq; vita ne-
q; angeli (ſupple etiā vellēt) neq; p̄ncipat'
neq; ꝟtutes neq; inſtātia neq; futura ne-
q; fortitudo neq; altitudo neq; ꝓfundum
neq; creatura alia poterit nos ſeꝑare a cha-
ritate dei q̄ eſt in chr̄o ieſu dño nr̄o. Chry-
ſoſt. Paulus fuit ſaxo durior: ferro firmi-
or: adamāte fortior: auro icorruptibilior.
Hec ille. Et dictꝫ itaq; patꝫ excellētia vir-
tuoſe ꝑfectionis in btō Paulo ꝓpter quā
recte a dño dict' eſt vas electōis. De q ꝑ-
fectione loquit̄ Chryſ. li. de laudib' Pau-
li: di. Nihil p̄ſus errauit q̄ pratū inſigne
ꝟtutū ac paradiſū ſp̄ualē pauli aiam nū-
cupauit. Que aūt lingua laudib' ei' inue-
niat̄ eq̄lis: cū oia q̄ ſunt in oib' bona: aīa
ſua vna poſſideat: ea cūcta plene accumu-
lante: nec ſolū hoim/ſed etiā qđ eſt ampli-
us angelorꝫ. Hec ille. Vere igit̄ vas ele-
ctionis eſt iſte qđ ſpeciali grāꝫ plenitudi-
ne impletū ē a dño. Hūc igit̄ veneremur
quia dignus eſt. Ad hunc deuote recurra-
mus q: potens eſt apđ deū interuenire ꝓ
nobis: vt ei' meritꝫ ꝛ ꝑcib' a vicijs noſtris
ꝯuertamur ꝛ mente in celeſtia rapiamur
tandēq; cum ꝑenni deitatis ꝯtēplatōe ꝑ-
frui mereamur Amen.

¶ De ſctō Blaſio martyre
¶ Sermo

Siquis mihi miniſtrat: me ſeq̄tur. Ioā. xij.
Fruct' diuie miſtratōis ſeu di-
uini ſeruitij eſt aīe ſctificatio. Ro. vj. Sic
exhibuiſtꝫ mēbra vr̄a ſeruire imundicie ꝛ
iniq̄tati ad iniq̄tatē: ita nunc exhibete mē-
bra vr̄a ſeruire iuſticie i ſctificatiōnē. Quē
em̄ fructū habuiſtis tunc in illis in q̄bus
nunc erubeſcitꝫ? nam finis illorꝫ mors eſt
Nūc aūt liberati a pctō. ſerui aūt facti deo
habetis fructū veſtrꝫ in ſctificatiōem: finē
ꝟo vitā eternā. Hec ibi. Sanctificationē
aūt ꝛ gratiſſimā miniſtrationē q̄ deo mi-
niſtrauit btūs Blaſius tria potiſſime de-
(clarant.
¶ Primū eſt imitāda deuo-
tionis eminētia. Hec oſtēdit ꝑfectiſſimā
miſtrationis cōditionē.
¶ Secundū eſt admirāda creaturarꝫ obe-
dientia. Hec oſtēdit gratiſſimā miſtrantꝫ
acceptationē: quō vicꝫ accept' deo fuerit.
¶ Tertiū eſt cōmēdāda tormētorꝫ patiē-
tia. Hec oſtendit veriſſimā hortatōis exe-
cutionē quō vicꝫ vere impleuerit qđ hor-
tat̄ dñs in p̄libatꝫ verbis dicēs. Siq̄s mi-
hi miſtrat me ſequat̄.

Primū igit̄ eſt imitāda deuotiōis
eminētia q̄ oñdit ꝑfectiſſimā mi-
niſtratiōis ſue ꝯditionē. Nemo ei
ꝑfecte deo miſtrat niſi ex aīi deuotione h
faciat. Ideo dr̄ Ioſue. xxiiij. Timete deū
ꝛ ſeruite illi corde ꝑfecto atq; ꝟiſſimo. Et
j. Re. xij. dixit Samuel ad ꝓplm̄. Nolite
recedere a tergo dñi: ſed ſeruite dño in oi
corde vr̄o et nolite declinare poſt vana q
nō ꝓderūt vob. Hec ibi. In hoc q dr̄ ſer-
uite dño corde ꝑfecto ꝛ in oi corde: datur
intelligi deuotio ad hoc neceſſaria. Sicut
em̄ dr̄ tho. ij. ij. q. lxxxij. Deuotio dr̄ a de-
uouēdo. Vñ deuoti dicunt̄ q̄ ſeipos q̄dā-
modo deuouent deo vt ei ſe totalr̄ ſubdāt